

og ikke, at ministeren lige har fundet på at skrive, at vi skal sikre forskningsfriheden – selv om det praktiske resultat er det stik modsatte.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hr. Morten Homann taler om de fejltagelser, der har været i debatten, og censur var et enkelt eksempel. Det nævnte jeg også, og jeg sagde i debatten også det, der har været nævnt i pressen. Men en af de væsentligste ting, jeg synes der har været her i dag, har været det med forskningsfriheden. For der synes jeg, at man i debatten har skabt et problem, som jeg ikke ser er der. Derfor synes jeg, at det måske var den største fejltagelse, og derfor har jeg i flere omgange over for flere ordførere brugt lige akkurat det eksempel.

Så vender hr. Morten Homann tilbage til Mikkel Kroghs indlæg i Information. Når jeg citerer det, er det selvfølgelig, fordi jeg kunne genkende mange af de ting i kronikken, som jeg har mødt, og jeg erkender da, at det var et indlæg, som ikke er dækkende for alle indlæg, der har været. Der har også været indlæg, der har været imod. Det erkender jeg, men jeg ved også, at der er mange, der ikke har skrevet, som også er dækket af de synspunkter, som Mikkel Krogh kom frem med.

Kl. 13.25

Til det med konsekvensen må jeg sige, at evalueringen er en af konsekvenserne. På rundturen til universiteterne er jeg blevet beriget med, at der har været evaluering i mange år, men jeg kunne ikke få nogen eksempler på, hvor det havde fået konsekvens. Det kan det jo nu ifølge den tekst, vi sidder med i dag.

Med hensyn til modellen med de to, en demokratisk leder og en ansat leder, er hr. Morten Homann og jeg lodret uenige, og det er vel en af hovedårsagerne til, at SF ikke er med i forliget omkring universiteterne.

Fru Margrethe Vestager taler om 179 glade amatører. Det er nu ikke nogen rar omtale af Folketinget, men lad gå, når fru Margrethe Vestager selv er en af dem. Men det er jo rigtigt, at de eksperter i dag er med i bestyrelserne på universiteterne. Men det, som vi har lagt vægt på, var at forfølge den tanke, som fru Margrethe Vestager, Socialdemokratiet og De Radikale lancerede i regeringstiden, nemlig at man på DTU og DPU startede, og det er altså det, vi har lavet som rammen. Det er jo ikke noget med vi alene vide. Jeg har i mit svar forsøgt ganske tydeligt at tilkendegive, at der er store muligheder for, at det

enkelte universitet kan udfolde sig, som man nu måtte ønske det.

Så går jeg til hr. Jesper Langballe. Den fejl brugte jeg blot som eksempel på – også som svar til hr. Morten Homann – en række fejltagelser, som jeg synes der har været i debatten. Jeg vil gerne sige, at uanset hvad hr. Jesper Langballe måtte kalde det, så er det således – det står i loven, det står i bemærkningerne – universiteterne vil blive styret, så lang tid jeg er minister, hvis lovforslaget får det udseende, som det har i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det tyder på, at der er uenighed mellem forligspartierne, og det er vel i virkeligheden også det mest naturlige, når man nu ser på sammensætningen. Men det er jo sådan, at Socialdemokratiet åbent siger, at de ansatte og de studerende mister direkte indflydelse i forbindelse med det her lovforslag.

Fru Lene Jensen har været oppe og bekræfte, at der, hvor man stemmer, får man mindre indflydelse, og der, hvor man får lov til at ytre sine holdninger, får man måske lidt mere.

Det er ikke helt det samme, ministeren siger. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få afklaret, om der er en uenighed om, hvad der står i teksten, eller om det blot er en forskellig fremlæggelse af, hvad der står i teksten.

Så vil jeg gerne i samme omgang bede ministeren bekræfte, at de studerende mister indflydelse på institutniveau, at de studerende mister indflydelse i forhold til, at de ikke længere kan vælge deres egen rektor, og at de mister indflydelse, fordi studienævnets område indskrænkes.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil spørge ministeren om den konstaterede modstand, der er nogle steder i de miljøer, som jo rent faktisk skal udmønte den her aftale, når den engang bliver vedtaget. Sådan som jeg opfatter det, er noget af den modstand baseret på misforståelser, noget af den er baseret på forskellige fortolkninger af, hvad teksterne betyder, og hvad det er for nogle intentioner, der er, og noget af det er ren og skær uenighed.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om ikke han er enig med mig i, at selve implementeringsfasen betyder utrolig meget for, at den her lov bliver så god, som vi gerne vil have den skal være i praksis? Og har ministeren i den forbindelse tænkt sig at tage nogle initiativ